

[Aage Brusgaard]

Jeg vil også godt sige til både Det Radikale Venstre og de øvrige, der tilslutter sig, at det er jo nemt nok at være god på andres bekostning, det er meget nemt, men hvad tror man, vores danske landmænd, vores fiskere og vores 300.000 arbejdsløse siger? De skal altså af med mere i skat for at hjælpe lande, der bruger meget store ressourcer på at bekriige deres naboer. En meget stor del af de midler, vi bruger til ulandsbistand, går til krudt og kugler og asfaltering af veje, så militæret kan nå frem. Det er jo fakta.

For at ingen skal gå herop og sige, at det selvfølgelig er det sædvanlige fremskridtspostulat, har jeg medbragt nogle citater. Jeg har en hel kasse, men jeg har bare taget nogle enkelte med. Det er fra ret seriøse tidsskrifter og blade i Danmark, og de er ikke blevet imødegået af andre, så vi må altså stole på, at disse citater er korrekte. Jeg har her et udklip fra den 17. maj 1989 fra Jyllands-Posten – et kendt jysk blad – hvor man skriver: »Danida kan ikke finde egnede ulandsprojekter til de nye milliardbeløb, som Folketinget bevilger.«

Der er en vittighedstegning fra samme blad samme dag. Det er en mand i en ballon, og der står: »Danske ulandspenge er blevet brugt til at finansiere en rockkoncert i flere sydafrikanske stater.« Er det sådan noget, man vil bruge penge til?

I lederen i samme avis samme dag står der: »For skatteydere, som må aflevere mere end halvdelen af deres arbejdsindkomster til de bundløse offentlige kasser, er Danidas årsberetning nedslående læsning.« »Derudover har Danida bl.a. med skatte kroner bidraget til, at Karen Blixens »Den afrikanske farm« har kunnet oversættes til kinesisk, . . .«.

Der er masser af andre eksempler på, at Danmark har bidraget til sådan nogle ting, og så tror man, at det er for at hjælpe de fattige.

Thisted Dagblad er også et udmærket blad. Der står, at den danske ulandsbistand hastigt er ved at udvikle sig til Danmarks hidtil mest kostbare politiske prestigeprojekt, der reelt vil koste 280 mia. kr., når den femårige handlingsplan går i opfyldelse. Det var nok derfor, vores udenrigsminister gerne ville have været denne debat foruden.

En meningsmåling i et blad, der hedder B.T., den 12. december 1989, siger: »Flertal kræver: Sæt ulandshjælpen ned.« 59 pct. af de

spurgte vælgere siger, at der skal skæres ned. Kun 34 pct. vil, at vi skal fortsætte på nuværende niveau, og kun 3 pct. ønsker, at bistandshjælpen skal øges. Det vil altså sige, at et meget stort, komfortabelt flertal her i Folketinget øger bevillingerne trods det, at kun 3 pct. af befolkningen ønsker dette.

Jeg har et udklip her fra et blad, der hedder Børsen, og det er fra den 7. februar 1991. Der står: »Kongeriget Danmark er stærkt efterspurgt, når det drejer sig om leverancer af krigsskibe til nogle af verdens mest undertrykkende militærdiktaturer, og finansieringen sker ofte for Danidapenge.« »Danida finansierer syv kanonbåde til diktatorlande.« Det var en gave til Marokkos konge, og sådan kan de jo alle sammen have en ønskeseddel, nu hvor det snart er jul.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ja, og taletiden er ved at være udløbet.

Aage Brusgaard (FP):

Er min taletid udløbet? Åh, jeg havde ellers masser af andre ting. Men jeg vil så lige nævne, at vi har betalt et forbrændingsanlæg i Indien, men det kom aldrig i gang, for det vil være miljømæssigt uforsvarligt at sætte forbrændingsanlægget i gang. Det er betalt af Danidapenge, og det er byen Lund, der har lavet det.

Så lige . . .

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Nej!

Aage Brusgaard (FP):

Den går ikke?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Nej, det gør den ikke.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har ellers mange flere eksempler, så . . .

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der bliver en anden omgang.

Så er det hr. Svend Aage Jensen.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne kan naturligvis støtte dette beslutningsforslag om global miljø-